

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 91/2020
04.03.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миомир Тасић, адвокат из ..., против тужене Банке ББ а.д., Филијала Врање, ради дуга, решавајући сукоб месне надлежности између Основног суда у Врању и Првог основног суда у Београду, у седници одржаној 04.03.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Врању.

Образложење

Основни суд у Врању се решењем П 2018/2019 од 02.01.2019. године, огласио месно ненадлежним за поступање у овој парници и предмет уступио Првом основном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду.

Први основни суд у Београду није прихватио надлежност па је предмет, уз акт П 25860/2019 од 14.02.2020. године, доставио Врховном касационом суду ради решавања насталог сукоба надлежности.

Решавајући настали негативни сукоб месне надлежности, у смислу члана 22. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/111, 55/14, 87/18), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Врању.

Тужилац је 30.09.2019. године поднео Основном суду у Врању тужбу против тужене, са назначеном адресом седишта Филијале у Врању, а предмет спора је облигационо правни захтев – дуг.

Одредбом члана 40. став 2. ЗПП, прописано је да је за суђење у споровима против правних лица, опште месно надлежан суд на чијем се подручју налази њихово седиште, према извештају Агенције за привредне регистре.

Одредбом члана 54. ЗПП, прописано је да је за суђење у споровима против правног лица које има огранак изван свог седишта, ако спор произлази из правног

односа тог огранка, поред суда опште месне надлежности, надлежан је и суд на чијем се подручју налази тај огранак.

Одредбом члана 19. став 3. ЗПП прописано је да суд може да се по приговору месне ненадлежности туженог огласи месно ненадлежним у року од 8 дана од дана пријема одговора на тужбу, а ставом 4. исте законске одредбе прописано је да ако се тужба не достави на одговор тужени може да истакне приговор месне ненадлежности најкасније на припремном рочишту, односно на првом рочишту за главну расправу, ако се припремно рочиште не одржава, а пре упуштања у расправљање, о чему суд мора да одлучи у року од 8 дана од дана изјављивања приговора.

У конкретном случају, основ спора је дуг, па се у смислу члана 19. став 1. ЗПП, не ради о спору за који је прописана искључива месна надлежност неког другог суда, а Основни суд у Врању, коме је тужба достављена могао се огласити месно ненадлежним само по приговору тужене стране, сагласно члану 19. став 3. наведеног закона. Како у конкретном случају таквог приговора тужене није било, месно је надлежан суд коме је тужба поднета, односно Основни суд у Врању. Околност да су странке уговориле надлежност "стварно надлежног суда у Београду" није од значаја, јер се тужилац на споразум није позвао у тужби, коју је и поднео суду у Врању, а не у Београду, а ни тужени није истакао приговор ненадлежности.

Из наведених разлога, сагласно члану 22. став 1. Закона о парничном поступку, списи се достављају Основном суду у Врању на даље поступање.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**